

Ano, neříkám vám to proto, že vás to učím. Kdybych znala něco lepšího, učila bych vás to. Naučila bych se to taky, víte? Ano. Toto je tedy teď nejlepší, protože je to přímý kontakt. Světlo a Zvuk jsou podstatou Boha, našeho pravého Já. Když se s tím tedy spojíme, je to ono. Víte, co myslím? Ano. Nebojte se, když nemeditujete a jdete do samádhi, protože stále máte body, jen méně. Důvod, proč máte méně, protože, například, když se sprchujete, ale běháte stále sem a tam, pak se trochu namočíte, ale ne tak rychle a neopláchnete to celé. Ano. A když běháte příliš rychle, příliš daleko od sprchy, pak se nenamočíte vůbec. Proto se, podobně, duchovní požehnání vstřebává lépe, když se zklidníte a když ho nashromáždíte. Víte, co myslím? Ano, například, kdyby byla ta sklenice tady a já bych do ní chtěla něco dát, ale stále by se pohybovala, pak možná něco trochu nebo možná nic. Když ale bude v klidu, pak to budete cítit a můžete ji použít, jak hodně budete chtít nebo jak málo budete chtít.

Když se ale budete stále pohybovat, i když voda bude stále téct, nenalije se dovnitř nebo se jí nalije velmi málo a nemůžete ji moc použít. Ano, dobrá. Podobně, proto musíme sedět klidně a meditovat, abychom mohli nashromáždít, abychom se mohli soustředit, abychom uložili všechno požehnání. A když pak jdeme ven do světa, něco ztratíme, něco vydáme, něco ochráníme, něčím pomůžeme, je to v koncentrovaném množství. Ano, dobrá. Proto meditujeme. Ale nebojte se, když budete sedět na slunci, například nebo na vzduchu. Meditujete-li venku na vzduchu, získáte o 59 % víc, než kdybyste seděli v uzavřené budově. Ano, čím silnější je ta budova, tím méně – trochu méně – koncentrované je požehnání. Nevím proč. Myslím, že vzduch stojí. Například, dobrá, pokud máme karmu (odplatu), když si sedneme na vzduch, volný vzduch, pak se recykluje a lítá kolem a vše se rozptýlí, trochu tady, trochu tam. Když ale sedíme v jedné místnosti, veškerá koncentrace je stále tam. Víte, co myslím?

Stejně, jako když sedíte v autě a neotevřete si okýnko, pak je tam jiný zápach, než kdybyste otevřeli okýnko a čerstvý vzduch by vál sem a tam. Stejně je to v místnosti, ano? Proto je o 59 % víc, když sedíte venku. Můžete si přibližně spočítat svoje duchovní body podle seznamu, který jsem vám dala, ano? Například, hodina na slunci, kolik. Ano? A vzduch vám taky žehná. Podívám se... Neříkala jsem to na gala, kolik procent, co? Neříkala, ale má to procenta. I když sedíte ve stanu, v těch malých stanech, v těch z umělé hmoty, které máte, získáte víc duchovních požehnaných bodů, než kdybyste seděli v místnosti. Ale prosím, nedělejte to na ulici, když nemáte žádný dvorek a nic takového. Tyto hotely staví přímo na ulici? Víte, voda v řece vám žehná, země vám žehná, proto vám říkám, abyste seděli zadkem na písku a cítili vodu, abyste měli obojí. a držte se stromu a pod sluncem. A pak řeknete: „Mám vítr, slunce, stromy, hory, zemi...”

a vodu na nohách“,
například.
Dostanete kolik
můžete.
To je to, co chcete, ne?
Co dalšího vám mám říct?
Taky, buďte nezištní.
Být nezištný je
zdroj požehnání.
Už jsem vám to říkala
tisíckrát.
Musíte být ale nezištní,
ano? Ano.
Říkala jsem vám,
že když vidíte Mistra,
svého Mistra,
myslím vašeho Mistra,
jakéhokoli z vašich Mistrů,
máte-li Mistra,
když ho vidíte,
je to pro vás velmi dobré,
samozřejmě.
Pokud se toho ale
dokonce dovedete vzdát,
pak toho získáte dokonce víc.
Nebojte se nikdy,
že byste něco ztratili.
Nikdy.
Nerada cestuji,
ale udělala jsem to
jen kvůli světu,
kvůli všem.
Skutečně, upřímně, musela
jsem jet posledně do
Cancúnu, dva týdny
před tou událostí,
abych to tam zkontrolovala,
trochu to vyčistila
a pak jsem
se musela vrátit domů.
A teď jsem musela
jet znovu,
protože mě pozvali.
Rozumíte mi?
Bylo to pro mě velmi těžké,
pukalo mi srdce,
když jsem opouštěla psy,
protože plakali, poznali,
že odjíždím.
Normálně,

když opouštím svůj pokoj,
ložnici nebo kancelář,
normálně se kolem
pohybují celý den.
Mají svoji ložnici,
ale nikdy tam
nechtějí jít.
Mají postel, kanape –
pelíšek pro psy, lidskou
postel, kanape pro psy,
kanape pro lidi – vše pro ně,
aby měli volbu,
na zemi, na posteli,
vše.
Když ale chtějí,
běží do mého pokoje
a můj pokoj je malý.
Proto musí spát
vedle mě, například
v kanceláři u dveří,
v další místnosti,
ve video místnosti u dveří
a dokonce na mém záchodě
a v předsíni.
Sedm psů, víte?
Takže nemohou
ani spát pohromadě,
protože někteří
spolu moc dobře nevychází,
proto musím mít jednu
místnost pro některé psy
a jinou místnost pro psy.
Ale jakmile vědí, že jsem
vedle, žádný problém.
I když jdu ze schodů,
neříkají nic.
Když ale vědí,
že odjíždím
na dlouhou dobu –
ani nevědí,
kdy se vrátím –
pláčou.
Už noc předem
plakali.
Neštěkali,
nedělali potíže,
plakali jako,
Ano, skutečně!
Pláčou společně,
ve stejnou dobu.

Jen jsem vyšla ze dveří
a začali.
Mluvila jsem k nim, říkala
jsem: „Dobrá, sbohem.
Odjíždím.
Musím pracovat.
Vy to víte.
Musím pracovat
pro svět,
taky pro vás i pro mne,
pro všechny,
ale vrátím se.
A ty se starej
o obývací, ty se starej
o ložnici,
ty se starej
o kuchyň
a ty se starej
o všechny ostatní.
Ty se starej o ptáky,
ty se starej o to
a o pomocníka
a starejte se o dům
než přijedu zpět.“
Všichni,
všichni sedí a tiše,
jako by věděli
a jsou „v pohodě“.
Jakmile odejdu
z těch dveří, všichni
společně, velký i malý,
jako by jim někdo řekl
„1, 2, 3 – teď!“
Skutečně mi pukalo srdce,
tak jsem musela otevírat
dveře znovu a znovu:
„Hej, hoši!
Co je to?
Co je to za zvuk?
Jsem ještě tady. Vidíte?“
Odjedu a přijedu
a pak
zavřu dveře a pak
se zase vrátím: „Hej,
ještě jsem tady, ano?
Chovejte se hoši slušně,
ano?“ a pak uteču.
Když už jsou všichni tiše,
uteču, protože je
trochu zkrátím.

Zřejmě si myslí,
„Asi jsme se spletli,
neodjíždí.“
A pak jsou všichni potichu,
a já uteču,
než začnou znovu.
A neslyším nic.
Je tak obtížné
opouštět moje psy,
obtížnější než jakéhokoli
člověka, kterého jsem znala,
kromě mého manžela, tehdy.
Ano, je těžké
někoho opustit,
když je milujete.
Je to obtížné.
Psi ale
mají způsob,
jak vám ukrást srdce.
Varuji vás,
pokud nemáte psy,
pak si raději zjistěte,
co získáváte, ano?
Jsou přitulnější, než
vaše žena, vaše děti,
váš manžel, milenec,
kdokoli.
Je velmi těžké
je opouštět.
Zdravím, Mistryně.
Zdravím.
Povídejte.
Ano, zdravím, Mistryně.
(Zdravím.) Dobrý večer.
Mám otázku,
která má dvě části ohledně
duchovních bodů.
První část je,
„Rozhodují duchovní body,
které jsme měli
než jsme se narodili
o tom, kdo budeme
v tomto životě?“
Ano, ano, ano.
Ano. Ano. (Dobrá.)
Protože někteří lidé
dobře vypadají,
někteří lidé ne,
někteří lidé jsou bohatí,
někteří jsou chudí,

někteří jsou slavní,
někteří lidé nejsou.
Vidíte,
kolik bodů vyžaduje
různá oblast
našeho života, vidíte?
Ano, a taky spříznění,
nejen body.
Například,
pokud jste v minulém životě
nejen vydělávala
duchovní body,
ale taky jste respektovala
možná nějakého mistra
nebo jste si moc vážila
toho mistra, pak jste se
narodila s krásnou tváří
a váš hlas se bude
lidem velmi líbit
a vaše rty
budou vypadat jako květina.
Takové věci.
Víte,
co myslím? (Ano.)
Ano, takže v tomto životě,
například, jste se už
narodila taková
a kdybyste získala
víc duchovních bodů,
stalo by se to tak
podle bodů,
kdybyste si přála
být krásnější,
taky se to stane, ano?
Nebo to pozvedne
vaši krásu,
ano? Dobrá.
Ano.